

راهبردهای اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی (PES) در مدیریت مراتع استان خراسان

شمالی

عماد ذاکری^{۱*}، سید علیرضا موسوی^۲ و حمیدرضا کریمزاده^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۹/۳۰ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۰۱/۲۰

چکیده

پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی (PES) به عنوان رویکرد اقتصادی نوین جهت کاهش تخریب‌های زیست‌محیطی در سرتاسر دنیا مورد استفاده قرار گرفته است اما توجه چندانی به چالش‌های آن در مراتع نشده است. در این مطالعه از رویکرد تحلیل عوامل استراتژیک برای شناسایی و اولویت‌بندی نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای مؤثر در اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی در مراتع استان خراسان شمالی استفاده شده است. اطلاعات مورد نیاز از طریق مصاحبه حضوری و تکمیل پرسشنامه با ۲۱ نفر از مدیران و کارشناسان جمع‌آوری شد. نتایج نشان داد که ماهیت اصلی طرح پرداخت یعنی پرداخت بابت ارائه خدمات و تشویق فعالیت‌های بهبوددهنده شرایط مراتع با امتیاز نهایی ۰/۲۵ به عنوان مهم‌ترین عامل قوت در اولویت اول قرار دارد. وابستگی شدید بهره‌برداران محلی به مراتع و دامداری سنتی نیز با امتیاز ۰/۱۴ به عنوان مهم‌ترین عامل بازدارنده تشخیص داده شد. همچنین به رسمیت شناختن مالکیت افراد بر مراتع و خدمات اکوسیستمی (امتیاز نهایی ۰/۱۹) مهم‌ترین فرصت و تصمیم‌گیری‌های غیرمرسوم در محدوده سامان‌های عرفی (امتیاز نهایی ۰/۱۵) مهم‌ترین تهدید از سوی نمونه مورد مطالعه ارزیابی شد. با توجه به نتایج به دست آمده مشخص شد اگرچه مشکلات متعددی پیش روی اجرای این رویکرد وجود دارد اما PES می‌تواند یکی از گزینه‌های مؤثر در جهت بهبود شرایط مراتع باشد.

واژه‌های کلیدی: پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی، تحلیل عوامل استراتژیک، مدیریت مراتع، خراسان شمالی.

^۱ - دانشجوی دکتری علوم مرتع، گروه مرتع و آب‌خیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

* نویسنده مسئول: emad.zakeri1@gmail.com

^۲ - استادیار گروه مرتع و آب‌خیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ - دانشیار گروه مرتع و آب‌خیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

مقدمه

منابع طبیعی کشور طی قرن‌ها، بستر زیست، تولید و معاش جوامع روستایی و عشایری بوده و به‌رغم خشکی طبیعی به مدد وجود پستی‌وبلندی و تنوع اقلیم امکان استفاده‌های متنوع و متناسب را برای بهره‌برداران فراهم کرده است؛ اما امروزه تقریباً تمام برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران بخش منابع طبیعی بر این نکته اتفاق نظر دارند که این منابع در حال زوال و تخریب هستند و با شیوه‌های کنونی بهره‌برداری، به نظر می‌رسد این روند همچنان ادامه خواهد داشت. معمولاً از عدم وجود نهادی مانند بازار به‌عنوان تعدیل‌کننده شرایط عرضه و تقاضای خدمات اکوسیستمی به‌عنوان دلیل این تخریب‌ها نام‌برده می‌شود (۱). در نتیجه بازنگری در سیاست‌ها و برنامه‌ها اجتناب‌ناپذیر است. بسیاری از کارشناسان حوزه اقتصاد منابع طبیعی بر این باورند که در شرایطی می‌توان از عرصه‌های طبیعی محافظت کرد که افراد ذینفع در این عرصه‌ها و خدمات اکوسیستمی، هزینه خدمات ارائه‌شده را بپردازند. این رویکرد اقتصادی که پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی نامیده می‌شود یکی از این ابزارهای اقتصادی است که طی دهه‌های اخیر با استقبال مواجه شده است (۸)، ۱۸ و ۳۵). طرح‌های پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی با توجه به نتایج برد-برد آن‌ها دارای جذابیت زیادی برای تصمیم‌گیرندگان و مدیران بوده (۲۲)، و در موضوعات حفاظتی زیادی مانند ترسیب کربن، تنوع زیستی، مدیریت حوضه‌های آبخیز به اجرا درآمده‌اند (۳، ۵، ۱۵، ۲۱، ۲۴ و ۳۹). به‌طور کلی هدف اصلی از طرح‌های پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی پرداخت مستقیم، قراردادی و مشروط استفاده‌کنندگان از خدمات اکوسیستم به مالکان یا متولیان اراضی طبیعی، برای سازگار کردن فعالیت آن‌ها با روش‌های حفاظتی و زیست‌محیطی و یا بهبود شرایط زیست‌محیطی موجود، در جهت ارائه خدمات اکوسیستمی مورد نیاز است؛ بنابراین یک طرح پرداخت معامله‌ای است ۱- داوطلبانه در مکانی که ۲- خدمات اکوسیستمی آن به‌خوبی تعریف و مشخص شده باشد، ۳- خریدی توسط حداقل یک خریدار خدمات اکوسیستم از ۴- حداقل یک ارائه‌کننده خدمات

اکوسیستمی انجام شده باشد ۵- اگر و تنها اگر ارائه‌کنندگان خدمات ارائه آن‌ها را (مشروط) تضمین نمایند (۳۳). مراتع کشور ایران نیز یکی از اکوسیستم‌هایی است که به دلایل مختلف تحت فشار و تخریب است. همواره یکی از سیاست‌های اولیه بهبود و اصلاح مراتع کشور سیاست‌های کنترل و دستوری نظیر طرح تعادل دام و مرتع بوده است، که با توجه به وابستگی شدید دامداران به مراتع اجرای چنین سیاست‌هایی به‌طور مستقیم معیشت آن‌ها را هدف قرار خواهد داد. بنابراین اجرای سیاست‌های تشویقی مانند طرح پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی می‌تواند یکی از گزینه‌های مناسب باشد که با تکیه بر مشوق‌های اقتصادی درصدد ایجاد انگیزه در جهت تغییر رفتار بهره‌برداران محلی است (۱۶). با این وجود استفاده از این رویکرد در مراتع و دامداری در سرتاسر جهان محدود بوده و در نتیجه توجه اندکی به چالش‌های اجرای PES^۱ در بخش مراتع در مطالعات موجود وجود دارد. برنامه‌ریزی و اجرای چنین رویکردی نیاز به شناخت تمام جنبه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، زیست‌محیطی، اجرایی و نیز سیاسی و سازمانی است. یکی از روش‌های برنامه‌ریزی استفاده از مدل تحلیل عوامل دخی و خارجی مؤثر بر موضوعی خاص است که تحت عنوان مدل SWOT^۲ شناخته می‌شود (۱۷). ماتریس SWOT ابزاری برای شناخت تهدیدها و فرصت‌های موجود در محیط خارجی یک سیستم و بازشناسی ضعف‌ها و قوت‌های داخلی آن به‌منظور سنجش وضعیت و تدوین راهبرد برای هدایت و کنترل آن سیستم است (۱۱). بر این اساس به نظر می‌رسد شناسایی و اولویت‌بندی نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها در مسیر اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های آتی کمک بسیار زیادی نماید. در نتیجه این مطالعه به بررسی این عوامل با استفاده از نظر بخشی از کارشناسان آشنا با این رویکرد در استان خراسان شمالی می‌پردازد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به شناسایی و اولویت‌بندی نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای پیش رو در اجرای رویکرد

² - Strengths Weakness Opportunities Threats (SWOT)

¹ - Payment for ecosystem services (PES)

تصمیم‌گیری چند شاخصه معمولاً با استفاده از ماتریس زیر به‌منظور استفاده از نظرات خبرگان و پاسخگویان، فرموله می‌شود.

جدول ۲: ماتریس تصمیم‌گیری چند شاخصه

شاخص		گزینه
$X_1, \dots, X_2$	X_i	
$r_{11}, \dots, r_{12}$	r_{1i}	A_1
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$
$r_{m1}, \dots, r_{m2}$	r_{mi}	A_m

که در آن A_i گزینه i ام، X_j شاخص j ام و r_{ij} ارزش شاخص j ام برای گزینه i ام است.

آنتروپی در نظریه اطلاعات، معیاری است برای میزان عدم اطمینان بیان‌شده توسط یک توزیع احتمال گسسته (P_i). عدم اطمینان به‌صورت رابطه زیر نشان داده می‌شود.

$$E \approx S \{P_1, P_2, \dots, P_n\} = -K \sum_{i=1}^n [P_i \cdot \ln P_i]$$

که در آن K برابر یک مقدار ثابت مثبت است. به‌منظور تأمین $0 \leq E \leq 1$ ، از توزیع احتمال P_i بر اساس سازوکار آماری محاسبه‌شده و مقدار آن در صورت تساوی P_i ها با یکدیگر (یعنی $P_i = \frac{1}{n}$) حداکثر مقدار ممکن خواهد بود یعنی:

$$-K \sum_{i=1}^n P_i \cdot \ln P_i = -K \ln \frac{1}{n}$$

در ماتریس تصمیم‌گیری چند شاخصه، ابتدا اطلاعات ماتریس به‌صورت نرمال شده (P_{ij}) در رابطه محاسبه می‌شود:

$$P_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sum_{i=1}^m r_{ij}} \quad \forall i, j$$

و برای E_j از مجموعه P_{ij} ها به ازای هر مشخصه رابطه آن خواهد بود:

$$E_j = -K \sum_{i=1}^m [P_{ij} \cdot \ln P_{ij}] \quad \forall j$$

پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی در مراتع استان خراسان شمالی و به‌طور خاص ۴ سامان عرفی متعلق روستاهای ارناوه، یالانچی، قلعه بربر و تازه قلعه در حوضه آبخیز شیرین دره می‌پردازد. پژوهش حاضر کاربردی و از نظر روش توصیفی-تحلیلی بوده و از روش دلفی استفاده‌شده است. مراحل اجرایی روش دلفی در این بخش از مطالعه به این صورت بود که در ابتدا پرسشنامه‌ای تخصصی به‌صورت سؤالات باز به‌منظور شناسایی نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای پیش رو در اجرای رویکرد PES طراحی گردید. پس از جمع‌آوری اطلاعات موردنیاز از پرسشنامه اولیه، در گام دوم پرسشنامه‌ای تخصصی حاوی سؤالات بسته از نظرات اخذشده از پاسخ‌دهندگان در مرحله اول به‌صورت طیف لیکرت ۵ گزینه‌ای طراحی و مجدداً در اختیار نمونه‌های تعیین‌شده قرار گرفت تا درجه اهمیت هر یک از عوامل را بیان نمایند. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها و کدبندی ۵ گزینه موردنظر از ۱ تا ۵، بر اساس فرمول ارائه‌شده در تئوری آنتروپی، وزن هر عامل (W_j) محاسبه و سپس اولویت‌بندی عوامل بر اساس وزن به‌دست‌آمده برای هر یک از عوامل تعیین شد. جامعه آماری این مطالعه شامل ۲۱ نفر از متخصصین بخش‌های مختلف تصمیم‌گیرنده در خصوص مدیریت مراتع استان است که در جدول ۱ آورده شده است. انتخاب نمونه مورد مطالعه بر اساس میزان آشنایی افراد با رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی بوده است.

جدول ۱: جامعه آماری مورد مطالعه

تعداد	جامعه آماری
۱۱	اداره کل منابع طبیعی خراسان شمالی
۲	اداره منابع طبیعی شهرستان مانه و سملقان
۲	مرکز تحقیقات خراسان شمالی
۲	اداره کل حفاظت محیط‌زیست
۱	استانداری خراسان شمالی
۳	شرکت سهامی آب منطقه‌ای خراسان شمالی
۲۱	کل

روش آنتروپی: یکی از ابزارهای کارآمد و رهیافت‌های مهم برای دستیابی به هدف موردنظر در این مطالعه بهره‌گیری از روش آنتروپی است که با توجه به مراحل زیر می‌توان از آن در تحقیق حاضر استفاده نمود.

می‌تواند سبب جلب نظر افراد محلی و یکی از زمینه‌های مشارکت آن‌ها در پروژه‌های منابع طبیعی باشد، از این رو در این تحقیق در بین نقاط قوت به‌عنوان مهم‌ترین عامل پیش برنده طرح توسط نمونه مورد مطالعه اولویت‌بندی شده است. همچنین عامل تمایل به پرداخت بخشی از هزینه اجرای طرح PES توسط مصرف‌کنندگان خدمات اکوسیستمی نیز با وزن اولیه ۰/۰۶۶۵۶ و امتیاز نهایی ۰/۲۳ در اولویت دوم اهمیت در بین نقاط قوت درونی قرار گرفت. نتایج حاصل از برآورد ارزش اقتصادی خدمات کنترل فرسایش و رسوب در این منطقه در سال ۱۳۹۶ نشان داده است که میانگین تمایل به پرداخت برای کارکردهای پوشش گیاهی مراتع در کنترل فرسایش آبی خاک و رواناب به ترتیب برابر با ۳۶۶۹۱۲/۱۲ و ۳۹۴۸۰۹/۶ ریال در سال است (۳۸). این مبالغ و تمایل به پرداخت افراد می‌تواند به‌عنوان سرمایه اولیه یا پشتوانه اجرای طرح پرداخت مورد نظر قرار گیرد. باید به این نکته نیز اشاره کرد که سازمان‌یافتگی خوب در بین ذینفعان (به‌عنوان مثال انجمن‌های مصرف‌کننده آب) می‌تواند سبب تسهیل در اجرای آن شود (۷). در ادامه نیز درجه اهمیت و تأثیرگذاری وزنی هر یک از عوامل بازدارنده دخیل یا نقاط ضعف در اجرای رویکرد پرداخت در مراتع آورده شده است (جدول ۳). نتایج حاصل از مصاحبه و پرسشنامه‌های تکمیل‌شده توسط کارشناسان نشان می‌دهد که در مجموع ۳ مانع اجرایی (۱۰ گویه)، اجتماعی (۷ گویه) و سیاسی (۴ گویه) به‌عنوان نقاط ضعف اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی قابل‌شناسایی و طبقه‌بندی است. در این میان موانع اجرایی با وزن نسبی (۰/۳۴۰۲۲۸) دارای بیشترین اهمیت در بین نقاط ضعف از نظر کارشناسان طبقه‌بندی شده است. بر اساس نتایج وابستگی شدید بهره‌برداران محلی به مراتع و دامداری سنتی با وزن نسبی ۰/۰۶۸۲۱۹ و امتیاز نهایی ۰/۱۴ در بین نقاط ضعف دارای اولویت اول موانع بازدارنده داخلی است (جدول ۳). در نتیجه هرگونه تصمیم‌گیری در خصوص مراتع و دام به‌طور مشخص با معیشت دامداران محلی ارتباط داشته و در نتیجه زمینه مشارکت افراد سخت‌تر و تصمیم‌گیری حساس‌تر خواهد شد. همچنین بالا بودن تورم به‌ویژه طی سال‌های اخیر و در نتیجه آن تمایل بهره‌برداران به تخریب و بهره‌برداری بیش‌ازپیش، همچنین فقر جوامع محلی به

که در آن $K = \frac{1}{Ln m}$ است. عدم اطمینان یا درجه انحراف (d_j) از اطلاعات به‌دست‌آمده به ازای شاخص J ام به‌صورت رابطه زیر است:

$$d_j = 1 - E_j \quad \forall j$$

برای اوزان (W_j) شاخص‌های موجود رابطه زیر بکار می‌رود:

$$W_j = \frac{d_j}{\sum_{i=1}^m d_j} \quad \forall j$$

با توجه به W_j های محاسبه‌شده می‌توان درجه اهمیت هر مؤلفه - مشکلات و تنگناهای پیش روی اجرای طرح‌های پرداخت را به دست آورد (۲).

نتایج

درجه اهمیت و تأثیرگذاری وزنی هر یک از نقاط قوت درونی در اجرا و توسعه رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی بر اساس معیار آنتروپی در جدول ۳ نشان داده شده است. نتایج حاصل از پرسشنامه‌ها نشان می‌دهد که ماهیت اصلی طرح پرداخت به معنای پرداخت بابت ارائه خدمات یا جبران خسارت افراد محلی برای تشویق فعالیت‌های بهبوددهنده شرایط مراتع با وزن ۰/۰۷۲۶ و امتیاز نهایی ۰/۲۵ به‌عنوان مهم‌ترین عامل قوت در اجرای رویکرد PES در اولویت اول قرار گرفت. در میان سه گروه ابزارهای سیاسی قابل‌استفاده در مدیریت عرصه‌های منابع طبیعی و محیط‌زیست شامل مشوق‌های اقتصادی، ابزارهای قانونی یا کنترل و دستوری و ابزارهای آموزشی و فرهنگی (۲۹)؛ توجه به ابزارهای کنترل و دستوری در کشورهای در حال توسعه نظیر ایران بیش از دیگر ابزارها بوده است. در تحقیقی بر روی فاکتورهای مختلف تأثیرگذار در عدم استقبال فعالیت‌های ترویجی در حوزه منابع طبیعی به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، عدم وجود مشوق‌های اقتصادی از مهم‌ترین آن‌ها بر شمرده شده است (۲۰). ضمن اینکه درجایی که فعالیت‌های دارای مجازات با معیشت افراد ارتباط می‌یابد و امکان و وسیله پرداختی وجود ندارد، مجازات نمی‌تواند ابزار حفاظتی مناسبی برای منابع طبیعی باشند (۲۸). در نتیجه به‌کارگیری مشوق‌های اقتصادی

ترتیب با اوزان نسبی $0/059472$ و $0/049693$ در اولویت‌های بعدی در بین نقاط ضعف از نظر کارشناسان است. از مهم‌ترین نقاط ضعف شناسایی شده می‌توان به عدم مالکیت قطعی بهره‌برداران محلی بر عرصه‌های مرتعی به عنوان پیش‌شرط اجرایی طرح پرداخت اشاره کرد، بطوریکه باید در گام نخست اجرای این رویکرد شفافیتی در مالکیت اراضی تولیدکننده خدمات اکوسیستمی وجود داشته باشد (۳۱). باید به این نکته اشاره داشت که پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی (PES) به طور مشخص رویکرد مناسبی تحت تمام شرایط نیست (۲۳)، به این معنی که اگر مراتع به دلیل وجود مسائلی نظیر؛ حقوق مالکیت نامطمئن و غیر شفاف، عدم آگاهی بهره‌برداران، نقص بازار، فقر، معضلات رایج و یا اعطای یارانه برای فعالیت‌های مخرب (نظیر برخی کمک‌های مالی نهادهای حمایتی که برای خرید دام در اختیار روستاییان قرار داده می‌شود) باشد (۷)، لزوماً اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی نمی‌تواند راه حل مناسبی باشد و حمایت از حقوق مالکیت، آگاهی‌رسانی، سیاست‌های اعتباری، مدیریت مبتنی بر جامعه و حذف یارانه‌های مخرب بهترین راه‌حل‌ها هستند (۷).

از عوامل بازدارنده دیگر می‌توان به هزینه زیاد در ایجاد کارگروه‌ها، ایجاد زیرساخت‌ها و تجهیزات به‌ویژه در صورت

سرمایه‌گذاری خارجی و نیز عدم اطمینان ذینفعان به سازمان‌های دولتی اشاره کرد. در تحقیقی در کشور بولیوی عدم وجود نهادهایی در مناطق پایین‌دستی حوضه آبخیز برای اطمینان از عادلانه بودن قیمت‌ها برای خریداران و عدم وجود اعتماد لازم خریداران مناطق پایین‌دستی حوضه آبخیز به فروشندگان مناطق بالادستی حوضه آبخیز که آیا پرداختی‌ها سبب بهبود شرایط حفاظتی خواهد شد یا نه از مهم‌ترین محدودیت‌های پیش روی اجرای طرح PES بوده است (۳). برقراری رویکرد پرداخت از طریق یک نهاد واسطه‌ای نظیر NGO^۱ ها می‌تواند به اعتمادسازی کمک و هزینه‌های مبادله را کاهش دهد (۲۶)، از این رو در بسیاری از طرح‌های PES علاوه بر ارائه‌دهندگان و خریداران خدمات اکوسیستمی، عامل سومی نظیر NGO ها دخالت دارند (۳۰). از بررسی نتایج ماتریس ارزیابی عوامل داخلی می‌توان دریافت که مجموع وزن دار قوت‌ها و ضعف‌ها (۲/۱۳) از مقدار میانگین عدد ۲ بیشتر است که نشان می‌دهد از نظر نمونه مورد مطالعه نقاط قوت در اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی بیش از نقاط ضعف موجود بوده که می‌توان با بهره‌گیری از این نقاط قوت اجرای رویکرد پرداخت را پیگیری کرد.

¹ - Non-governmental organization

جدول ۳: درجه اهمیت و اولویت‌بندی نقاط قوت درونی اجرا و توسعه رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی

عوامل درونی و داخلی سیستم SWOT					رتبه	وزن نسبی	امتیاز نهایی	اولویت‌بندی نهایی
۱. عوامل اجرایی					(۰/۱۷۵۷۲۲)	اولویت اول		
ماهیت اصلی طرح پرداخت که بر اساس پرداخت بابت ارائه خدمات یا جبران خسارت افراد محلی برای تشویق					۳/۵	۰/۰۷۲۶	۰/۲۵	۱
فعالیت‌های بهبوددهنده شرایط مراعات انجام می‌شود					۱/۵	۰/۰۰۸۳	۰/۰۱	۱۴
نیروی انسانی کافی در منطقه جهت اجرای طرح پرداخت					۱/۵	۰/۰۱۱۰۲۷	۰/۰۲	۱۳
مشخص بودن ذینفعان اجرای طرح پرداخت در عرصه‌های مرتعی، نظیر بهره‌برداران و ادارات و سازمان‌های								
حفاظت‌کننده آن								
وجود زیرساخت‌های امکاناتی مناسب جهت اجرای طرح PES					۱/۵	۰/۰۱۲۹۴۳	۰/۰۲	۱۳
وجود دانش علمی مناسب برای اجرا و نیز پایش نتایج طرح (به‌عنوان مثال سنجش‌ازدور و ...)					۲	۰/۰۱۱۰۳۷	۰/۰۲	۱۳
منطق ساده و قابل‌درک طرح پرداخت PES برای افراد محلی					۳	۰/۰۴۶۸۵	۰/۱۴	۴
ارزان بودن طرح پرداخت نسبت به پروژه‌های مکانیکی					۲/۵	۰/۰۱۲۹۶۵	۰/۰۳	۱۲
۲. عوامل اجتماعی					(۰/۱۱۸۳۵۶)	اولویت دوم		
حضور افراد محلی مورداطمینان بهره‌برداران نظیر شوراها به‌عنوان واسطه اجرای طرح					۱/۵	۰/۰۱۳۴۱۳	۰/۰۲	۱۳
وجود سازمان‌های مردم‌نهاد فعال و مشتاق در بهبود وضعیت عرصه‌های طبیعی به‌عنوان واسطه و نیروهای اجرایی طرح					۱/۵	۰/۰۱۱۹۷	۰/۰۲	۱۳
تمایل به پرداخت بخشی از هزینه اجرای طرح PES توسط مصرف‌کنندگان					۳/۵	۰/۰۶۶۵۶	۰/۲۳	۲
تجربه مشارکت مرتع‌داران محلی در پروژه منارید					۱/۵	۰/۰۲۱۴۱۳	۰/۰۳	۱۲
۳. عوامل سیاسی					(۰/۰۷۱۷۲۵)	اولویت سوم		
وجود سد به‌عنوان تأمین‌کننده بیش از ۸۰ درصد از آب شرب مرکز استان و در نتیجه آن لزوم مشارکت سازمان‌هایی					۳	۰/۰۴۸۷۲۶	۰/۱۵	۳
نظیر آب منطقه‌ای در حل مشکلات مراعات منطقه								
وجود اراده سیاسی کافی در جهت اجرای طرح‌های نوظهور نظیر PES و رفع مشکلات مراعات					۲/۵	۰/۰۲۲۹۹۹	۰/۰۶	۱۰
مجموع وزنی نقاط قوت					۰/۳۳۵۸۰۳	۱/۰۰		

درجه اهمیت و اولویت‌بندی نقاط ضعف درونی اجرا و توسعه رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی

عوامل درونی و داخلی سیستم SWOT					رتبه	وزن نسبی	امتیاز نهایی	اولویت‌بندی نهایی
۱. موانع اجرایی					(۰/۲۴۰۲۲۸)	اولویت اول		
نوظهور بودن PES و عدم وجود تجربیاتی در خصوص نحوه اجرای طرح‌های پرداخت بابت خدمات (PES)					۱/۵	۰/۰۱۸۱۸۶	۰/۰۳	۱۲
عدم مالکیت قطعی بهره‌برداران محلی بر عرصه‌های مرتعی به‌عنوان پیش‌شرط اجرایی طرح پرداخت					۲	۰/۰۴۳۹۳	۰/۰۹	۷
مالکیت مشارکتی سامان‌های عرفی روستایی در منطقه					۲	۰/۰۲۹۰۷۷	۰/۰۶	۱۰
وجود دامداران فاقد پروانه چرای دام در منطقه					۱/۵	۰/۰۳۷۲۴۳	۰/۰۶	۱۰
هزینه پایش و نظارت بر انجام فعالیت‌ها، خروجی قابل‌انتظار طرح و نیز پرداخت					۱/۵	۰/۰۱۶۹۵۶	۰/۰۳	۱۲
تنوع بالا از تعریف و اجرای طرح‌های پرداخت در سراسر دنیا (تنوع در نحوه پرداخت، پرداخت گروهی یا فردی،					۱/۵	۰/۰۳۹۴۲۶	۰/۰۶	۱۰
پرداخت بر اساس نتایج یا فعالیت‌های انجام‌شده و ...)								
هزینه زیاد در ایجاد کارگروه‌ها، هزینه‌های ایجاد زیرساخت‌ها و تجهیزات به‌ویژه در صورت سرمایه‌گذاری خارجی					۲	۰/۰۴۱۷۲۶	۰/۰۸	۸
کمبود اعتبار لازم برای اجرای طرح پرداخت					۱	۰/۰۳۶۷۱	۰/۰۴	۱۱
مشکل ایجاد بازار برای خدمات اکوسیستمی و نبود تجربه مناسب در این زمینه در کشور					۱/۵	۰/۰۱۸۰۳۹	۰/۰۳	۱۲
بالا بودن تورم به‌ویژه طی سال‌های اخیر و در نتیجه تمایل بهره‌برداران به تخریب و بهره‌برداری بیش‌ازپیش					۲	۰/۰۵۹۴۷۲	۰/۱۲	۵
۲. موانع اجتماعی					(۰/۱۹۸۸۲۸)	اولویت دوم		
عدم آگاهی از تبعات تخریب مراعات از سوی بهره‌برداران					۱	۰/۰۱۱۰۳۹	۰/۰۱	۱۴
عدم درک صحیح تصمیم‌گیرندگان از تبعات تخریب مراعات، نظیر میزان بالای فرسایش و رسوب					۱	۰/۰۱۲۷۹۳	۰/۰۱	۱۴
عدم اطمینان ذینفعان به سازمان‌های دولتی					۲	۰/۰۳۵۸۰۲	۰/۰۷	۹
وابستگی شدید بهره‌برداران محلی به مراعات و دامداری سنتی					۲	۰/۰۶۸۲۱۹	۰/۱۴	۴
فقر جوامع محلی					۲	۰/۰۴۹۶۹۳	۰/۱	۶
مشکل بودن تغییر رفتار دائمی مرتع‌داران مشارکت‌کننده در طرح					۱	۰/۰۰۷۸۴	۰/۰۱	
عدم درک مقرون‌به‌صرفه بودن اجرای طرح‌های پرداخت بابت خدمات با توجه به ارزش بالای منابع آب‌و‌خاک					۱/۵	۰/۰۱۳۴۴۲	۰/۰۲	۱۳
۳. موانع سیاسی					(۰/۱۰۰۱۷۶)	اولویت سوم		
موازی کاری سازمان‌های و بخش‌های مختلف مرتبط با حفاظت از عرصه‌های طبیعی و معیشت بهره‌برداران، نظیر آب					۲	۰/۰۳۷۸۱۵	۰/۰۸	۸
منطقه‌ای، منابع طبیعی، محیط‌زیست، جهاد کشاورزی و دام‌پروری و نیز بنیاد امام خمینی و غیره								
توجه سیاست‌گذاران و بخش‌های اجرایی نسبت به مشکلات زیست‌محیطی و درک نیاز به حل آن‌ها تنها در شرایط					۲	۰/۰۳۹۲۵۷	۰/۰۸	۸
حاد مشکلات زیست‌محیطی								
لزوم اجرای دولتی طرح پرداخت به دلیل مالکیت ملی مراعات و تفاوت‌های ساختار سازمانی					۱/۵	۰/۰۱۲۱۶۲	۰/۰۲	۱۳
اجرای اجباری طرح پرداخت با توجه به نیاز بیشتر مراعات کشور برخلاف اصل داوطلبانه بودن طرح پرداخت					۱/۵	۰/۰۱۰۹۴۳	۰/۰۲	۱۳
مجموع وزنی نقاط ضعف					۰/۶۳۹۲۳۲	۱/۱۳		
مجموع وزنی نقاط قوت و ضعف					۱/۰۰	۲/۱۳		

همان‌گونه که در جدول ۴ مشخص است ۱۵ عامل به‌عنوان فرصت و ۱۳ عامل به‌عنوان تهدید در اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی در سطح مراتع منطقه مورد مطالعه، بر اساس دیدگاه کارشناسان شناسایی شده است. نتایج نشان می‌دهد که عامل به رسمیت شناختن مالکیت افراد بر مراتع و خدمات اکوسیستمی ارائه شده توسط آن‌ها با ضریب نسبی 0.62238 و امتیاز نهایی 0.19 به‌عنوان مهم‌ترین فرصت در اجرای رویکرد پرداخت است. علاوه بر این اصلاح ساختار نظام اجرایی و برنامه‌ریزی موجود در کشور در خصوص منابع طبیعی نیز در اولویت دوم فرصت‌ها شناسایی شده است. همچنین عامل تصمیم‌گیری‌های غیرمرسوم در محدوده سامان‌های عرفی بهره‌برداران به‌عنوان مهم‌ترین تهدید از سوی نمونه مورد مطالعه ارزیابی شده و با امتیاز 0.15 در اولویت اول قرار دارد. این عامل نیز به‌نوعی به مالکیت بهره‌برداران اشاره دارد. از آنجاکه مراتع در ایران از اموال عمومی بوده و دولت به نمایندگی از عموم مردم مدیریت و حفاظت آن را به عهده دارد، بهره‌برداری از این منابع از انعطاف زیادی برخوردار است (۹)، این عامل سبب شده است که گاهی تصمیماتی برای احداث کارخانه‌ها، معدن‌کاوی و سایر فعالیت‌های اقتصادی، دولتی و حتی نظامی گرفته شود که پایبندی و اطمینان به اجرای مفاد قرارداد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی را برای هر دو طرف خریداران و فروشندگان خدمات مشکل خواهد ساخت. همچنین از آنجاکه رایج‌ترین و عام‌ترین شیوه بهره‌برداری در ایران بهره‌برداری مشاعی بوده است، بسیاری بر این عقیده‌اند که نظام بهره‌برداری مشاعی و افزایش رقابت در چرا از اساسی‌ترین دلایل تخریب مرتع است (۱۹) و از مهم‌ترین مسائل و مشکلات بهره‌برداری مشاعی فقدان انگیزه مالکیت، کمبود سرمایه در واحدهای بهره‌برداری مشاعی و اختلال در تقسیم‌کار و اداره مشاع‌ها را برمی‌شمارند (۴). همچنین خطر تغییر ارزش‌ها و رفتارهای فطری حفاظتی افراد در درازمدت در اثر پولی سازی و کالایی سازی مراتع نیز در اولویت دوم تهدیدها (امتیاز نهایی 0.13) قرار دارد. درواقع به دلیل اینکه طرح پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی مبتنی بر منطق بازار است، فردگرایی و رقابت را تشویق نموده و ممکن است

ارزش‌ها و رفتارهای فطری حفاظتی افراد را که به‌طور تاریخی در فرهنگ، اخلاق، تعاون و همکاری و نیز روابط اجتماعی افراد نهفته است را تحت تأثیر قرار دهد (۱۲، ۲۵ و ۳۱). علاوه بر این از سوی کارشناسان مورد مطالعه تهدید فاصله زمانی بین انجام فعالیت‌های حفاظتی و نتایج خروجی آن‌ها نیز با امتیاز نهایی 0.12 در اولویت بعدی قرار دارد. انتخاب رویکرد پرداخت فعالیت محور^۱ می‌تواند باعث کاهش اثر این تهدید شود. هرچند طرح‌های نتیجه محور به جهت آنکه پرداخت‌ها دقیقاً بر اساس نتایج موردنظر انجام می‌شود جذاب‌تر هستند (۷)، اما در عمل گاهی نتایج طرح‌های پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی تنها وابسته به فعالیت‌های انجام‌شده نیست و عوامل خارجی نیز بر آن تأثیرگذار خواهند بود (نظیر تغییرات اقلیمی، آتش‌سوزی‌ها و ...) (۱۰ و ۲۳). بزرگ‌ترین معایب طرح‌های نتیجه محور اعمال فشار و خطرپذیری بالا برای ارائه دهنگان خدمات اکوسیستمی است (۱۴) که باعث کاهش اشتیاق به مشارکت آن‌ها خواهد شد. در شرایطی که خطرات خارجی به‌شدت به محیط و شرایط محلی وابسته‌اند یک گزینه جالب می‌تواند اعمال پرداخت‌های مشروط بر عملکردهای نسبی باشد (۳۷) و حتی برخی از محققین تلفیقی از این دو رویکرد پرداخت بر اساس نتایج و فعالیت را پیشنهاد می‌کنند، یعنی بخشی از پرداخت‌ها مبتنی بر فعالیت‌ها و بخشی مبتنی بر نتایج طرح باشد (۶ و ۳۲). تا به امروز، اکثر طرح‌های PES مبتنی بر فعالیت هستند (۳۴). از مهم‌ترین تهدیدات شناسایی شده در مسیر اجرای رویکرد پرداخت می‌توان به عدم قطعیت در روش‌های کمی سازی کالا و خدمات اکوسیستمی، خطر سرایت فعالیت‌های مخرب زیست‌محیطی به سامان‌های مجاور در نتیجه اجرای طرح پرداخت و نیز خطر بازگشت تخریب به مراتع در پایان اجرای طرح اشاره کرد. از بررسی نتایج ماتریس ارزیابی عوامل خارجی می‌توان دریافت که مجموع وزن‌دار فرصت‌ها و تهدیدها ($2/29$) از مقدار میانگین عدد ۲ بیشتر است که نشان می‌دهد از نظر نمونه مورد مطالعه فرصت‌های قابل بهره‌گیری و پیش روی اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی بیش از تهدیدها است.

¹ - Activity-based PES vs. Results-based PES

جدول ۴: اولویت‌بندی فرصت‌های خارجی تأثیرگذار بر اجرا و توسعه رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی

عوامل درونی و داخلی سیستم SWOT				
رتبه	وزن نسبی	امتیاز نهایی	اولویت‌بندی نهایی	فرصت‌ها
۱/۵	۰/۰۴۵۷۶۷	۰/۰۷	۱۰	ایجاد انگیزه در مرتع‌داران برای کسب دانش بیشتر چگونگی تأثیرات فعالیت‌های آن‌ها بر مراتع
۲	۰/۰۲۷۷۷۱۷	۰/۰۶	۱۱	افزایش دیگر خدمات زیست‌محیطی مراتع نظیر زیبایی منظر، ترسیب کربن، تولید اکسیژن، تولید آب و غیره
۱/۵	۰/۰۱۷۷۷۴۲	۰/۰۳	۱۴	در نتیجه اجرای طرح پرداخت برای تنها دو کارکرد کنترل فرسایش و رواناب وجود دریاچه سد و مناظر طبیعی بکر نظیر جنگل‌های ارس و کوه‌های صخره‌ای جهت مقرون به صرفه بودن اجرای طرح و نیز پتانسیل مناسب جهت اشتغال‌زایی و کاهش وابستگی بهره‌برداران به مراتع
۱/۵	۰/۰۱۴۵۱۱	۰/۰۲	۱۵	دستیابی به درک صحیح از کارکردها و خدمات مراتع توسط ذینفعان اصلی آن‌ها یعنی ساکنین مناطق شهری
۲/۵	۰/۰۴۳۵۴	۰/۱۱	۶	ایجاد زمینه مشارکت بهره‌برداران محلی در اجرای فعالیت‌های حفاظتی
۳	۰/۰۳۶۹۷۴	۰/۱۱	۶	تنوع‌بخشی به تولید و اشتغال در منطقه مورد اجرای طرح
۳	۰/۰۳۳۰۱۴	۰/۱	۷	ایجاد اشتغال سبز یا اشتغال بر مبنای حفاظت از مراتع
۳	۰/۰۵۶۱۱۶	۰/۱۷	۲	اصلاح ساختار نظام اجرایی و برنامه‌ریزی موجود در کشور در خصوص منابع طبیعی
۲/۵	۰/۰۲۸۱۴۱	۰/۰۷	۱۰	ارزش‌گذاری خدمات اکوسیستمی در منطقه و وارد شدن آن در حساب‌های مالی آتی و برنامه‌ریزی‌ها
۲	۰/۰۲۴۲۰۲	۰/۰۵	۱۲	کاهش سیل و میزان رسوب‌گذاری در سد شیرین دره و افزایش طول عمر مفید آن
۲/۵	۰/۰۲۸۶۰۱	۰/۰۷	۱۰	کاهش میزان فقر در منطقه مورد مطالعه به عنوان یکی از اثرات اجرای طرح پرداخت
۳	۰/۰۶۲۳۳۸	۰/۱۹	۱	به رسمیت شناختن مالکیت افراد بر مراتع و خدمات اکوسیستمی ارائه شده توسط آن‌ها
۱/۵	۰/۰۵۵۱۰۹	۰/۰۸	۹	امکان جذب منابع مالی بین‌المللی در اجرای طرح پرداخت بابت خدمات
۳	۰/۰۲۱۶۹۳	۰/۰۷	۱۰	تغییر در رفتار بهره‌برداران و تأثیرات پایدار بر مراتع
۲/۵	۰/۰۳۶۷۷۵	۰/۰۹	۸	ایجاد بازار برای کالاها و خدمات غیر بازاری اکوسیستم‌ها به ویژه مراتع کشور
مجموع وزنی فرصت‌ها				
	۰/۵۳۲۱۴۱	۱/۲۸		
اولویت‌بندی تهدیدهای خارجی تأثیرگذار بر اجرا و توسعه رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی				
عوامل درونی و داخلی سیستم SWOT				
رتبه	وزن نسبی	امتیاز نهایی	اولویت‌بندی نهایی	تهدیدها
۱/۵	۰/۰۳۶۱۳	۰/۰۴	۱۳	تنوع در روش‌های ارزش‌گذاری کالاها و خدمات اکوسیستمی و در نتیجه نتایج متفاوت و متنوع آن
۲/۵	۰/۱۲۲۹۸	۰/۱۲	۵	عدم قطعیت در روش‌های کمی سازی کالا و خدمات اکوسیستمی
۲	۰/۰۵۷۶۶۴	۰/۰۶	۱۱	تغییرات اقلیمی، خشک‌سالی‌های و ترسالی‌ها و لزوم تفکیک آن از فعالیت‌های مورد نظر در طرح پرداخت
۲/۵	۰/۱۳۳۵۴۱	۰/۱۳	۴	پولی سازی و کالایی سازی مراتع باعث تغییر ارزش‌ها و رفتارهای فطری حفاظتی افراد در درازمدت شده و ممکن است در آینده سبب تخریب مراتع گردد.
۲	۰/۰۸۴۲۴۹	۰/۰۸	۹	خطر سرایت فعالیت‌های مخرب زیست‌محیطی به سامان‌های مجاور در نتیجه اجرای طرح پرداخت
۲	۰/۱۰۰۸۱۶	۰/۱	۷	خطر بازگشت تخریب به مراتع در پایان اجرای طرح، انتخاب زمان اجرای طرح، بلندمدت بودن یا کوتاه‌مدت بودن
۲/۵	۰/۱۴۹۸۴۸	۰/۱۵	۳	تصمیم‌گیری‌های غیرمرسوم در محدوده سامان‌های مرتعی بهره‌برداران
۲/۵	۰/۱۳۳۲۸۳	۰/۱۳	۴	عدم ثبات مدیریتی، ناپوستگی خط و مشی آن‌ها و مقطعی بودن بیشتر طرح‌ها و برنامه‌های اجرایی در سطح مراتع کشور
۱/۵	۰/۰۱۹۴۰۷	۰/۰۲	۱۵	نبود جایگاه مناسب حفظ، احیاء و توسعه مراتع در نظام برنامه‌ریزی کشور
۱	۰/۰۱۴۰۴۵	۰/۰۱	۱۶	ایجاد نابرابری اجتماعی و اختلافات بین مرتع‌داران و افراد محلی فاقد دام یا دارای تعداد دام کمتر
۱/۵	۰/۰۳۳۲۴۴	۰/۰۳	۱۴	عدم اعتبار طرح به دلیل ناملموس بودن و عدم قطعیت در نتایج خروجی
۲/۵	۰/۱۱۷۴۸۷	۰/۱۲	۵	فاصله زمانی بین انجام فعالیت‌های حفاظتی و نتایج خروجی آن‌ها
۱	۰/۰۱۰۴۰۸	۰/۰۱	۱۶	احتمال کنار گذاشته شدن دامداری در آینده
مجموع وزنی تهدیدها				
	۰/۴۶۷۸۵۹	۱/۰۱		
مجموع وزنی فرصت‌ها و تهدیدها				
	۱/۰۰	۲/۲۹		

در ادامه (شکل ۱) ماتریس نمره نهایی ارزیابی عوامل داخلی و خارجی در اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی آورده شده است. از آنجا که مجموع وزنی نقاط قوت و ضعف اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی در مراتع منطقه (۲/۱۳) و نیز مجموع وزنی فرصت‌ها و تهدیدها برابر با ۲/۲۹ است، پیشنهاد می‌گردد که برای برنامه‌ریزی اجرای رویکرد پرداخت رویکردهای

تهاجمی و رقابتی که تأکید بر نقاط قوت درونی و توجه و بهره‌گیری از فرصت‌های بیرونی دارد مورد توجه قرار گیرد. در ادامه راهبردهای مختلف در اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی در ۴ بخش رویکردهای رقابت/تهاجمی (SO)، تنوع (ST)، بازنگری (WO) و راهبردهای تدافعی (WT) آورده شده است.

شکل ۱: ماتریس نمره نهایی ارزیابی عوامل داخلی و خارجی در اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی

راهبردهای تهاجمی / رقابتی (SO):

۱- استفاده از استقبال بهره‌برداران از طرح‌های پرداخت بابت خدمات به دلیل ماهیت پرداخت و مشوق‌های اقتصادی در جهت به رسمیت شناختن مالکیت افراد بر مراتع و خدمات اکوسیستمی ارائه‌شده توسط آن‌ها و پس از آن اصلاح ساختار نظام اجرایی و برنامه‌ریزی موجود در کشور در خصوص منابع طبیعی نظیر واردکردن ارزش خدمات اکوسیستمی در حساب‌های ملی.

۲- استفاده از منطق ساده و قابل درک طرح پرداخت PES برای بهره‌برداران محلی در جهت ایجاد زمینه مشارکت بهره‌برداران محلی در اجرای فعالیت‌های حفاظتی مراتع و در نتیجه آن ایجاد انگیزه در مرتع‌داران برای کسب دانش بیشتر چگونگی تأثیرات فعالیت‌های حفاظتی آن‌ها بر مراتع از جهت نوع خدمات اکوسیستمی و افزایش آن‌ها.

۳- استفاده از سرمایه‌گذاری آب منطقه‌ای خراسان شمالی و تمایل به پرداخت ذینفعان و استفاده‌کنندگان از خدمات اکوسیستمی مراتع (مشترکین شرکت سهامی آب منطقه‌ای خراسان شمالی در شهر بجنورد) در جهت پرداخت مستقیم به دامداران به‌عنوان جبران خسارت به‌عنوان مثال کاهش تعداد دام، اعطای وام در جهت صنعتی کردن دام‌پروری،

اشتغال خانگی و به‌طور کلی اشتغال سبز در منطقه مورد مطالعه.

۴- استفاده از ظرفیت‌های طبیعت‌گردی سد شیرین دره با توجه به نزدیکی آن به شهر بجنورد و در مسیر جاده پرتردد مشهد- شمال در جهت تنوع‌بخشی به اشتغال در منطقه و کاهش وابستگی مرتع‌داران به مراتع.

راهبردهای تنوع / رقابتی (ST):

اگرچه ماهیت اصلی طرح پرداخت یعنی پرداخت بابت ارائه خدمات اکوسیستمی توسط مرتع‌داران محلی یا جبران خسارت برای تشویق فعالیت‌های بهبوددهنده شرایط مراتع انجام می‌شود اما از طرف دیگر یکی از مهم‌ترین تهدیدهای این رویکرد تغییر ارزش‌ها و رفتارهای فطری حفاظتی افراد در درازمدت است. درواقع افرادی که در گذشته به دلایل مختلف اخلاقی، مذهبی، اجتماعی و غیره اقدام به فعالیت‌های حفاظتی می‌کرده‌اند با پرداخت برای انجام فعالیت‌ها تنها در صورت تداوم پرداخت‌ها حاضر به انجام فعالیت‌های حفاظتی مراتع خواهند بود. انتخاب فعالیت محور پرداخت‌ها ممکن است از این خطر بکاهد ضمن اینکه می‌توان میزان پرداخت برای احیاء مراتع را کمتر یا برابر با حفظ مراتع با شرایط مناسب در نظر گرفت.

راهبردهای بازنگری / محافظه کارانه (WO):

وابستگی شدید بهره‌برداران محلی به مراتع و دامداری سنتی و نیز فقر جوامع محلی یکی از نقاط ضعف مهم در منطقه است در نتیجه اجرای رویکرد پرداخت و ایجاد اشتغال سبز یا اشتغال بر مبنای حفاظت از مراتع می‌تواند ضمن بهبود شرایط مراتع یکی از گزینه‌های مناسب برای رفع این مشکلات باشد.

راهبردهای تدافعی (WT):

وابستگی شدید بهره‌برداران محلی به مراتع و دامداری سنتی، بالا بودن تورم به‌ویژه طی سال‌های اخیر و در نتیجه تمایل بهره‌برداران به تخریب و بهره‌برداری بیش‌ازپیش و نیز فقر جوامع محلی می‌تواند خطر سرایت فعالیت‌های مخرب زیست‌محیطی به سامان‌های مجاور و خارج از محدوده طرح را افزایش دهد که با نظارت‌های بیشتر و در نظر گرفتن جریمه‌ها و کسر مبالغ پرداختی قراردادهای می‌توان از آن جلوگیری نمود.

بحث و نتیجه‌گیری

بررسی‌های حاصل از مصاحبه با کارشناسان بخش‌های مختلف در این بخش از مطالعه نشان می‌دهد که اگرچه مشکلات متعددی پیش روی اجرای رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی وجود دارد اما رویکرد پرداخت از نظر نمونه مورد مطالعه با در نظر گرفتن جنبه‌های ضعف و تهدیدهای پیش رو می‌تواند یکی از گزینه‌های مؤثر در جهت بهبود شرایط مراتع باشد، اما باید به این نکته توجه داشت که این رویکرد اقتصادی به‌طور مشخص رویکرد مناسبی تحت تمام شرایط نیست و همان‌طور که پیش‌ازاین نیز بیان شد فراهم آوردن پیش‌شرط‌های اجرایی این رویکرد گاهی از اجرای آن نیز مهم‌تر است. به‌طور کلی رویکرد پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی نوشارو نیست اما می‌تواند کامل‌کننده ابزارهای سیاسی و قانونی موجود باشد (به‌عنوان مثال قوانین کنترل چرا، یارانه‌های ورودی یا محصولات، کمک‌های سرمایه‌گذاری برای بهبود دامداری و مدیریت مرتع، توسعه خدمات فنی). در نهایت با توجه به نتایج به‌دست‌آمده پیشنهاد می‌شود؛ اجرای آزمایشی طرح‌های پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی در حداقل

بخش کوچکی از حوضه مورد مطالعه بر اساس اولویت‌بندی مشکلات و تجربیات کشورهای مختلف. نتایج موفق و بازخوردهای مثبت طرح‌های این‌چنینی می‌تواند در جلب سایر افراد و تأمین اعتماد آن‌ها به سیستم پرداخت را افزایش دهد. ضمن آنکه با وارد شدن به فاز اجرای این رویکرد بسیاری از جزئیات طرح آشکارتر شده و امکان بررسی‌های دقیق‌تر فراهم خواهد شد. به‌طور کلی طرح پرداخت بابت خدمات اکوسیستمی می‌تواند از مقیاس بین‌المللی تا سطح یک حوضه یا زیر حوضه کوچک اجرا شود (۲۷ و ۳۶). مطالعه‌ای که در سطح حوضه آبخیز و در خصوص معیارهای موفقیت طرح‌های پرداخت انجام شده است بیان گردیده که یکی از معیارهای مهم در زمینه موفقیت طرح مقیاس مکانی طرح مورد اجرا است، به‌طوری‌که در ۴۰ طرح مورد بررسی درصد بالایی از طرح‌ها در مقیاس محلی و منطقه‌ای اجرا گردیده‌اند که نیمی از این طرح‌ها با موفقیت همراه بوده‌اند. اجرا کردن طرح‌های پرداخت در این مقیاس‌ها به سیاست‌گذاران اجازه می‌دهد تا افراد دخیل در طرح یا واسطه‌ها به‌خوبی شناسایی شده و همچنین امکان پایش منافع و هزینه‌های اجرای طرح را راحت‌تر خواهد کرد (۱۳)، به‌عنوان مثال می‌توان از طرح اجرا شده در بولیوی نام برد که در مقیاس یک روستا و مناطق اطراف آن اجرا شده است. که کل جمعیت روستا در طراحی، اجرا، پایش نقش داشته و هر یک در منافع به‌دست‌آمده از جذب توریسم شریک بودند، همچنین کوچک‌ترین مقیاس طرح پرداخت اجرا شده در کشور بولیوی که مابین دو نفر مورد اجرا درآمده است (۲۷). همچنین از طرح‌های موفق دیگر رویکرد پرداخت می‌توان به طرح حفاظت از عرصه‌های شیب‌دار چین نام برد که طی آن میلیون‌ها نفر از کشاورزان متقاعد شده‌اند تا اراضی کشاورزی بالادست حوضه آبخیز به کشت درختان اختصاص دهند. در نتیجه این طرح از سال ۲۰۰۳ تاکنون بخش وسیعی از مناطق در نظر گرفته شده تغییر کشت داده شده‌اند و همچنین تأثیرات مثبتی بر زندگی ساکنان این مناطق ایجاد شده است (۱۵). همچنین طرح پرداخت بابت خدمات اکوسیستم اجرا شده تحت عنوان PSA^۱ در کشور کاستاریکا، به‌عنوان طرحی پیش‌تاز در بین کشورهای در حال توسعه بوده

^۱ - Pagamentos por Serviços Ambientais

که طرح پرداخت بابت خدمات آب پیشرفت قابل توجه ای نسبت به دو طرح دیگر پرداخت بابت خدماتی نظیر ترسیب کربن و تنوع زیستی داشته است (۲۴). اجرای طرح پرداخت به عنوان طرحی مستقل توصیه نمی شود. قرار دادن طرح های پرداخت در قالب طرح های زیست محیطی و منابع طبیعی در حال اجرا در منطقه می تواند باعث کاهش هزینه های مبادله شود. حمایت از سیاست های یاری کننده اجرای طرح های پرداخت بابت خدمات به عنوان مثال سیاست هایی که شرایط و نحوه مالکیت دامداران مراتع برای اجرای طرح های پرداخت شفاف تر می نمایند، قوانین و سیاست های استفاده از عرصه های منابع طبیعی توسط نهادها و سازمان های دیگر مرتبط با توسعه و صنعت و معدن، سیاست های حمایتی از افراد با درآمد پایین (به عنوان مثال دادن وام به اهالی روستاها توسط بنیاد امام

خمینی برای خرید دام و ایجاد به نوعی اشتغال) و مسائل فرامرزی. ارزیابی و معرفی خدمات اکوسیستم مرتعی و ارزش گذاری اقتصادی آن ها و افزایش دانش محلی در سطح ارائه دهندگان و مصرف کنندگان خدمات و نیز سازمان های و نهادهای مرتبط با خدمات اکوسیستمی.

تشکر و قدردانی

این مطالعه بدون کمک کارشناسان اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری خراسان شمالی، اداره منابع طبیعی شهرستان مانه و سملقان، شرکت سهامی آب منطقه ای خراسان شمالی و سایر عزیزانی که ما را در تکمیل پرسشنامه ها یاری رساندند غیر ممکن بود لذا بدین وسیله از کلیه آنها تشکر و قدردانی می نمایم.

References

1. Arrow, K., G. Daily, P. Dasgupta, S. Levin, K.-G. Mäler, E. Maskin, D. Starrett, T. Sterner & T. Tietenberg, 2000. Managing ecosystem resources. *Environmental Science & Technology*, 34(8): 1401-1406.
2. Asgarpour, M.J., 2011. Multiple Criteria Decision Making. University of Tehran Press: 400 p.
3. Asquith, N.M., M.T. Vargas & S. Wunder, 2008. Selling two environmental services: In-kind payments for bird habitat and watershed protection in Los Negros, Bolivia. *Ecological Economics*, 65(4): 675-684.
4. Azkia, M., 2015. Sociology of Rural Development and Underdevelopment of Iran. Information Press: 336 p. (In Persian)
5. Clements, T., A. John, K. Nielsen, D. An, S. Tan & E. Milner-Gulland, 2010. Payments for biodiversity conservation in the context of weak institutions: Comparison of three programs from Cambodia. *Ecological Economics*, 69(6): 1283-1291.
6. Derissen, S. & M.F. Quaas, 2013. Combining performance-based and action-based payments to provide environmental goods under uncertainty. *Ecological Economics*, 85: 77-84.
7. Engel, S., 2016. The devil in the detail: a practical guide on designing payments for environmental services. *International Review of Environmental and Resource Economics*, 9(1-2): 131-177.
8. Engel, S., S. Pagiola & S. Wunder, 2008. Designing payments for environmental services in theory and practice: An overview of the issues. *Ecological Economics*, 65(4): 663-674.
9. Farahani Fard, S & H. Sadeghi, 2007. The structure of ownership and its impact on the exploitation of natural resources. *Iranian Journal of Economic Research*, 4(6): 131-154. (In Persian)
10. Friess, D.A., J. Phelps, E. Garmendia & E. Gómez-Baggethun, 2015. Payments for Ecosystem Services (PES) in the face of external biophysical stressors. *Global environmental change*, 30: 31-42.
11. Ghinolfi, D., H.G. El Baz, E. Borgonovi, A. Radwan, O. Laurence, H.A. Sayed, P. De Simone, M. Abdelwadoud, A. Stefani & S.S. Botros, 2014. A model for southern mediterranean research institute self-assessment: A SWOT analysis-based approach to promote capacity building at Theodor Bilharz Research Institute in Cairo (Egypt). *Arab Journal of Gastroenterology*, 15(3-4): 92-97.
12. Gómez-Baggethun, E., R. De Groot, P.L. Lomas & C. Montes, 2010. The history of ecosystem services in economic theory and practice: from early notions to markets and payment schemes. *Ecological Economics*, 69(6): 1209-1218.
13. Grima, N., S.J. Singh, B. Smetschka & L. Ringhofer, 2016. Payment for Ecosystem Services (PES) in Latin America: Analysing the performance of 40 case studies. *Ecosystem services*, 17: 24-32.
14. Hanley, N., J. Shogren & B. White. 2019. Introduction to environmental economics. Oxford University Press.
15. He, J. & T. Sikor, 2015. Notions of justice in payments for ecosystem services: Insights from China's Sloping Land Conversion Program in Yunnan Province. *Land Use Policy*, 43: 207-216.

16. Jack, B.K., C. Kousky & K.R. Sims, 2008. Designing payments for ecosystem services: Lessons from previous experience with incentive-based mechanisms. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 105: 9465-9470.
17. Kajanus, M., J. Kangas & M. Kurttila, 2004. The use of value focused thinking and the A'WOT hybrid method in tourism management. *Tourism management*, 25(4): 499-506.
18. Kinzig, A.P., C. Perrings, F.S. Chapin, S. Polasky, V.K. Smith, D. Tilman & B. Turner, 2011. Paying for ecosystem services—promise and peril. *Science*, 334(6056): 603-604.
19. McKean, M. & E. Ostrom, 1995. Common property regimes in the forest: just a relic from the past. *Unasylva*, 46(180): 3-15.
20. Molden, D., 2013. *Water for food water for life: A comprehensive assessment of water management in agriculture*. Routledge: 645 p.
21. Muñoz-Piña, C., A. Guevara, J.M. Torres & J. Braña, 2008. Paying for the hydrological services of Mexico's forests: Analysis, negotiations and results. *Ecological Economics*, 65(4): 725-736.
22. Muradian, R., M. Arsel, L. Pellegrini, F. Adaman, B. Aguilar, B. Agarwal, E. Corbera, D. Ezzine de Blas, J. Farley & G. Froger, 2013. Payments for ecosystem services and the fatal attraction of win-win solutions. *Conservation letters*, 6(4): 274-279.
23. Naeem, S., J. Ingram, A. Varga, T. Agardy, P. Barten, G. Bennett, E. Bloomgarden, L. Bremer, P. Burkill & M. Cattau, 2015. Get the science right when paying for nature's services. *Science*, 347(6227): 1206-1207.
24. Pagiola, S., 2008. Payments for environmental services in Costa Rica. *Ecological Economics*, 65(4): 712-724.
25. Pascual, U., R. Muradian, L.C. Rodríguez & A. Duraipappah, 2010. Exploring the links between equity and efficiency in payments for environmental services: a conceptual approach. *Ecological Economics*, 69(6): 1237-1244.
26. Perrot-Maître, D., 2006. The Vittel payments for ecosystem services: a “perfect” PES case. *International Institute for Environment and Development*, London, UK, 24.
27. Robertson, N. & S. Wunder. 2005. Fresh tracks in the forest: assessing incipient payments for environmental services initiatives in Bolivia. *IFOR*, Bogor: 137p.
28. Salzman, J., 2005. Creating markets for ecosystem services: notes from the field. *NYUL rev.*, 80: 870.
29. Sterner, T. & J. Coria. 2011. *Policy instruments for environmental and natural resource management*. RFF press: 613 p.
30. Tacconi, L., 2012. Redefining payments for environmental services. *Ecological Economics*, 73: 29-36.
31. Vatn, A., 2010. An institutional analysis of payments for environmental services. *Ecological Economics*, 69(6): 1245-1252.
32. White, B. & R. Sadler, 2012. Optimal conservation investment for a biodiversity-rich agricultural landscape. *Australian Journal of Agricultural and Resource Economics*, 56(1): 1-21.
33. Wunder, S., 2005. Payments for environmental services: some nuts and bolts. *Occasional paper No 42*. CIFOR, Bogor.
34. Wunder, S., 2008. How do we deal with leakage? In: Angelsen, A. (Ed.), *Moving Ahead with REDD*. CIFOR, Bogor: 65-75.
35. Wunder, S., S. Engel & S. Pagiola, 2008. Taking stock: A comparative analysis of payments for environmental services programs in developed and developing countries. *Ecological Economics*, 65(4): 834-852.
36. Wunscher, T., S. Engel & S. Wunder, 2006. Payments for environmental services in Costa Rica: increasing efficiency through spatial differentiation. *Quarterly Journal of International Agriculture*, 45(4): 319-338.
37. Zabel, A. & B. Roe, 2009. Optimal design of pro-conservation incentives. *Ecological Economics*, 69(1): 126-134.
38. Zakeri, E., 2020. *Feasibility Assessment of Payments for Ecosystem Services (PES) Projects in Rangelands Management*, Ph.D thesis, Isfahan University of Technology. (In Persian)
39. Zolin, C., M. Folegatti, R. Mingoti, J. Paulino, R. Sánchez-Román & A. González, 2014. The first Brazilian municipal initiative of payments for environmental services and its potential for soil conservation. *Agricultural water management*, 137: 75-83.